

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ

ਅੰਕ 34

ਪਰਵਾਸ

ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ
ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ

ਪੜਵਾਈ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ

ਪਰਵਾਸ

(ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ)

ਮੁੱਖ ਸੰਪਾਦਕ

ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ

ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ

ਪ੍ਰਿ. ਡਾ. ਅਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਸੰਪਾਦਕ

ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਕੌਰ
ਪ੍ਰੋ. ਸ਼ਰਨਜੀਤ ਕੌਰ

ਉਪ-ਸੰਪਾਦਕ

ਡਾ. ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੂਆ

ਡਾ. ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਸਹਿਯੋਗੀ (ਭਾਰਤ)

ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ

+919872631199

ਪ੍ਰੋ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਛਾਬੜਾ

+919815100791

ਡਾ. ਵਨੀਤਾ (ਡਿੱਲੀ)

+919811323640

ਡਾ. ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ

+919417194812

ਡਾ. ਧਨਵੰਤ ਕੌਰ

+919417243245

ਡਾ. ਗੁਰਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ

+919815826301

ਡਾ. ਮੁਨੀਸ ਕੁਮਾਰ

+917837901025

ਸਹਿਯੋਗੀ (ਵਿਦੇਸ਼)

ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ (ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਕੈਨੇਡਾ)

+16045064426

ਪ੍ਰੋ. ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਕੈਨੇਡਾ)

+16047658417

ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ (ਯੂ. ਕੇ.)

+447491073808

ਮੋਹਨ ਗਿੱਲ (ਕੈਨੇਡਾ)

+17789080914

ਡਾ. ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਕੌਰ (ਕੈਨੇਡਾ)

+918146565014

ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਅਮਰੀਕਾ)

+19253130281

ਸਰਬਜੀਤ ਸੋਹੀ (ਆਸਟਰੇਲੀਆ)

+61410584302

ਸਹਿ-ਸੰਪਾਦਕ (ਤਕਨੀਕੀ): ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ +919465642568

ਇਸ ਅੰਕ ਵਿੱਚ

ਸੰਪਾਦਕੀ

ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ (ਕੈਨੇਡਾ)

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ (ਕੈਨੇਡਾ): ਸੁਪਨਾ ਕਿਵੇਂ ਹਕੀਕਤ ਬਣਿਆ	ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ
ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਬੀ. ਸੀ.	ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਸੇਖਾ
ਇਕ ਛੋਨ ਕਾਲ ਵਿਚੋਂ ਉਪਜਿਆ ‘ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ’	ਮੋਹਨ ਗਿੱਲ
ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ: ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ	ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ
ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦਾ ਅਲੰਬਰਦਾਰ: ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ	ਪ੍ਰੋ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਡਾਬੜਾ
ਪੰਜਾਬੀ ਅਦਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਇਆ-ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ, ਸਰੀ	ਡਾ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ
ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਥਾਨ: ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ	ਪਿੰਡੀ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਕੌਰ ਬਰਾੜ
੫ਵੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਲਈ ਸੁੱਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ	ਡਾ. ਅਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭੱਲਾ
ਸਾਹਿਤ ਸੁਰ ਸੰਗਮ ਸਭਾ ਇਟਲੀ ਵਲੋਂ ਵਧਾਈ	ਦਲਜਿੰਦਰ ਰਹਿਲ
ਜਲੰਧਰ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ: ਇਕ ਭਾਵਨਾ ਇਕ ਸੰਕਲਪ	ਡਾ. ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ
ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਤੇ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ	ਐਸ਼ਕੁਮ ਐਸ਼ਵਿਕ (ਐਸ)
ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ: ਪੁਲ ਦੀ ਨਿਆਈ	ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ
ਬਰੈਂਪਟਨ (ਕੈਨੇਡਾ) ਵਿਖੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ	ਰਮਿੰਦਰ ਚੰਮੀ

ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਵਧਦੇ ਕਦਮ

ਪਰਵਾਸ ਪੱਤ੍ਰਿਕਾ ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਸਰੀ ਸ਼ਹਿਰ (ਵੈਨਕੂਵਰ) ਵਿਚ ਸਾਹਿਤਕ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ

ਸਰੀ ਨਿਰੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ, ਜੀਵਨ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਆਰਥਿਕ ਬੋਡ ਦੇ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਰੀ ਕੈਨੇਡਾ ਤੇ ਸਰੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਹਿਤਕ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਸਥਾਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਦੂਜੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਗਏ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਲਈ ਮਿਲ-ਬੈਠਣ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੈ। ਇਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇੰਡੀਅਨ ਕੌਂਡੀ ਹਾਊਸ ਨਾਮ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਲੋਂ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਸਾਹਿਤਕ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਅਤੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਮਿਲ-ਬੈਠਣ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਥਾਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਿਛਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਵਰਤਿਆ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਕੌਂਡੀ ਹਾਊਸ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ 'ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਯੋਗ' ਵੀ ਡਾ। ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਹਮਦਰਦ ਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਲੋਕ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦਿੱਲੀ, ਸ਼ਿਮਲਾ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਆਦਿ ਵਿਚ ਵੀ ਕੌਂਡੀ ਹਾਊਸ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਏ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੱਖਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਇਕ ਪੰਜਾਬੀ ਪਿਆਰੇ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਵਾਸੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਮੱਕਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਲਾਨਾ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਵੀ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸਮਾਗਮ ਵੀ ਰਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੁਆਰਾ 8-9 ਅਕਤੂਬਰ 2023 ਨੂੰ ਸਰੀ ਵਿਚ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਸੰਸਥਾਪਕ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ 12 ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਕੁੰਭ ਰਚਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੁੰਭ ਦੇ ਯੱਗ ਵਿਚ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ

ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਨਿਰੰਤਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਸਾਹਿਤਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਧਾਰਮਿਕ, ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਯੋਗ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੀ ਤਰਜ਼ ਤੇ ਹੀ ਸ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਥੂਰੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ, ਮੰਤਰ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਰੈਪਟਨ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਦਾ ਹੀ ਵਿਸਥਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਕਿ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਵੱਲੋਂ ਪਾਈ ਨਿਵੇਕਲੀ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਪਿਰਤ ਦਾ ਹੋਰਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾਸਾਰ ਸਾਹਿਤਕ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਵਸਰ ਹੈ।

ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਅਦਾਰਾ ਪਰਵਾਸ ਤੇ ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਵਿਚ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੀ ਪੰਜਵੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਭ ਇਛਾਵਾਂ ਭੇਂਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਦਾਰਾ ਪਰਵਾਸ ਤੇ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੇ ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਬਰੈਪਟਨ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਥੂਰੀਆ ਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਇਛਾਵਾਂ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਪਾਸਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤਕ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਵੱਡਾ ਹੰਭਲਾ ਮਾਰਿਆ ਹੈ।

ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਲਈ ਇਹ ਯਤਨ ਉਜ਼ਲੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੇ ਧੰਨਵਾਦੀ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ

ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਥੂਰੀਆ

ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ (ਡਾ.)
ਮੁੱਖ ਸੰਪਾਦਕ

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ (ਕੈਨੇਡਾ): ਸੁਪਨਾ ਕਿਵੇਂ ਹਕੀਕਤ ਬਣਿਆ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ

ਮੈਂ ਕਦੇ ਪਰਦੇਸ ਜਾਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਿਆ। 1997 ਤੀਕ ਪਾਸਪੋਰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਣਵਾਇਆ। 1997 ਵਿਚ ਮਿਲਵਾਕੀ (ਅਮਰੀਕਾ) ਵਿਚ ਸ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਨੇ ‘ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ’ ਕਰਵਾਈ ਤਾਂ ਮਨ ਲਲਚਾਇਆ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਨਾ ਪੱਲੇ ਪਾਸਪੋਰਟ, ਨਾ ਸੱਦਾ ਪੱਤਰ। ਅਚਨਚੇਤ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਪੁਨੀਤਪਾਲ ਦੇ ਮਿਲਵਾਕੀ ਵੱਥੇ ਨਾਨਕਿਆਂ ਦਾ ਛੋਨ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆ ਜਾਉ। ਸੱਦਾ ਪੱਤਰ ਸਿੱਧਾ ਹੀ ਭਿਜਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਲਾਂਭੇ। ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿਚ ਤਤਕਾਲ ਪਾਸਪੋਰਟ ਬਣਵਾ ਲਿਆ। ਦਿੱਲੀ ਅਮਰੀਕਨ ਅੰਬੰਸੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਬੇਰੰਗ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਖੱਜਲ ਕਰਕੇ, ਅਖੇ ! ਕਾਨਫਰੰਸ ਤਾਂ ਅੱਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨੈਂ ਜਾ ਕੇ। ਨਾਲ ਹੀ ਲਿਖ ਮਾਰਿਆ, ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਰੁਪਏਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹਨ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਮੁੜੇ ਜਾਂ ਨਾ ਮੁੜੋ ! ਦਿੱਲੀਓਂ ਪਰਤਦਿਆਂ ਮਨ ਉਦਾਸ ਵੀ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਗਿਆ

ਲਹਿਆਣੈ ਜਾ ਕੇ ਸਮਝੀਦੈ, ਸਾਡੇ ਤੁਲ ਨਹੀਂ।
ਦਿੱਲੀ ਜਾ ਕੇ ਜਾਣੀਦੈ, ਦੁਆਨੀ ਸਾਡਾ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ।

ਉਦੋਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਜੀਤ ਦਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਸਪਲੀਮੈਂਟ ਨਵਾਂ ਨਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਰੈਗੂਲਰ ਕਾਲਮ ‘ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ’ ਛੱਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਹਾਲ ਲਿਖ ਮਾਰਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਬੇ ਹੁਰਮਤੀ ਹੋਈ। ਪਰ ਇਕ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਹੋਈ ਕਿ ਪਾਸਪੋਰਟ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਮੈਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗੁਰਪਾਖਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ 1997 ’ਚ ਜਾ ਸਕਿਆ। 2001 ਵਾਲੀ ਲਾਹੌਰ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵੀ ਤਾਂਹੀਉਂ ਮਾਣ ਸਕਿਆ।

ਅਮਰੀਕਾ, ਕੈਨੇਡਾ ਤੇ ਯੂ. ਕੇ. ਵੱਸਦੇ ਮਿੱਤਰ ਲੇਖਕ ਜਦ ਵੀ ਲੁਧਿਆਣੈ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਾਂਦੇ। 2003 ਵਿਚ ਟੋਰੰਟੋ (ਕੈਨੇਡਾ) ਵੱਸਦੇ ਵੱਡੇ ਵੀਰ ਇਕਬਾਲ ਮਾਹਲ ਨੇ ਹੁਕਮ ਚਾਡ੍ਹਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਹਦਾਰੀ ਭੇਜ ਰਿਹਾਂ, ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾ। ਨਾਲ ਹੀ ਹਦਾਇਤਨਾਮਾ ਲਿਖ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਵੀਜ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਕੱਪੜੇ ਕਿਹੋ ਜਹੋ ਪਾ ਕੇ ਜਾਣੇ ਨੇ। ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਵੀਜ਼ਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਵੀ ਵੀਜ਼ਾ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਵੈਨਕੁਵਰ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਬੇਲੀ ਡਾ. ਗੁਸਤਾਮ ਗਿੱਲ ਨੇ ਲਿਆ। ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਮੇਰੀ 1976 ’ਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜ ਦੋਰਾਹਾ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਰਹੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ (ਕੱਦੋਂ) ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆਂ। ਉਸ ਮਗਰੋਂ ਸਰੀ ’ਚ ਮੇਰਾ ਇਹ ਦੂਸਰਾ ਘਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਸਾਲ ਹੀ ਵੈਨਕੁਵਰ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸੀ। ਪਿਆਰੇ ਵੀਰ ਸਵਰਗੀ ਡਾ.

ਦਰਸ਼ਨ ਗਿੱਲ ਨੇ ਵੀ ਸੱਦਾ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਤੇ ਮੈਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਕੇ ਕੈਨੇਡਾ ਪੁੱਜ ਗਿਆ। ਬੜੀ ਮਿਆਰੀ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸੀ। ਪਰ ਇਕ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਅੱਖਰੀ ! ਜੇ ਇਕ ਸੈਸ਼ਨ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿਚ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜਾ ਕਾਫ਼ੀ ਢੂਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ। ਖਿੱਲਰਵਾਂ ਨਿਜਾਮ ਸੀ। ਆਉ ਭਗਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਗਿੱਝੇ ਲੋਕ ਇਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੀ ਗਏ ਕਿ ਸਾਰਾ ਕਥਾ ਇੱਕੋ ਥਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨੀ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਿਆਂ

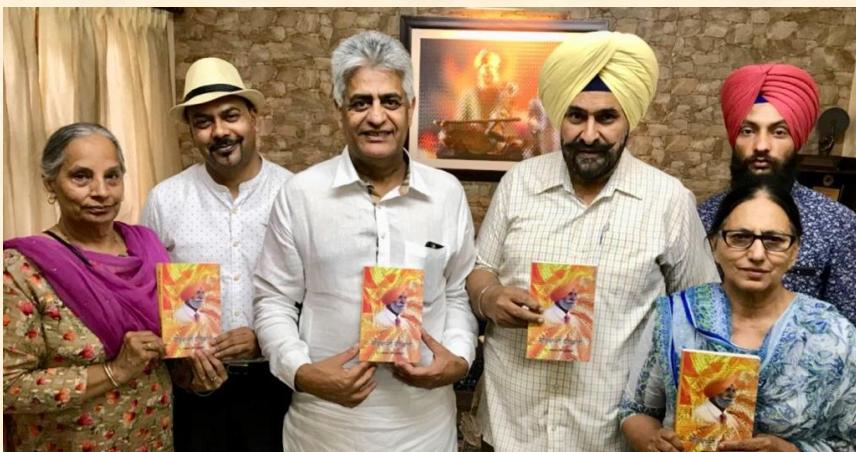
ਕਾਨਫਰੰਸ ਮਗਰੋਂ ਮੈਂ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤੇ ਉਥੋਂ ਟੋਰੰਟੋ ਆ ਗਿਆ। ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਇਕਬਾਲ ਮਾਹਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਸੁਆਗਰੀ ਸਮਾਗਮ ਰਚਾਇਆ। ਸ. ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੱਲ ਤੇ ਮਾਸਟਰ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ‘ਰਾਮੂਵਾਲੀਆ’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਕਟ-ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਨ। ਚੰਗੀ ਰੋਣਕ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਰੜਕੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਕੋਲ ਬਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਂਝੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿਚ ਰੰਗ ਭਰਨ ਵਾਲਾ ਆਪਣਾ ‘ਘਰ’ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਗੁਰੂਘਰ ਹਨ, ਮੰਦਿਰ ਹਨ, ਮਸੀਤਾਂ ਵੀ ਕਮਾਲੇ ਕਮਾਲ, ਪਰ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਸਰਬ ਸਾਂਝਾ ਘਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?

ਇਹ ‘ਕਸਕ’ ਲੈ ਕੇ ਸੈਂ ਪਰਤ ਆਇਆ। 2006 ਵਿਚ ਦੋਬਾਰਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਟੋਰੰਟੋ ਅੰਦਰ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰ ਪਾਈ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਸਰਬ ਸਾਂਝਾ ਘਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ? , ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਗਿੱਧਾ, ਭੰਗੜਾ, ਲੁੱਡੀ, ਝੁੰਮਰ, ਲੰਮੀ ਹੇਕ ਦੇ ਗੀਤ ਸਿੱਖ ਸਕਣ। ਪੀਆਂ ਭੈਣਾ ਕਿੱਕਲੀ ਪਾ ਸਕਣ। ਸਿੱਠਣੀਆਂ, ਸੁਹਾਗ ਤੇ ਘੋੜੀਆਂ ਗਾ ਸਕਣ ਇਕੱਠੀਆਂ ਬਹਿ ਕੇ।

ਇਸ ਇਕੱਤਰਤਾ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਸ. ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਬੋਲੋ ! ਆ ਫੜੇ 1000/- ਡਾਲਰ ਦਾ ਚੈਕ, ਹੋਰ ਵੀ ਦੇ ਦੇਵਾਂਗਾ। 200 ਬੰਦੇ ਬੈਠੇ ਨੇ ਜੇ ਸਾਰੇ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨ ਤਾਂ ਟੋਰੋਟੋ ਵਿਚ ਹੀ ਲਹਿਆਣੇ ਵਰਗਾ ‘ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ’ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਚੈਕ

ਪਰਤਾਊਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, ‘ਭਾਜੀ ! ਕਾਹਲੇ ਨਾ ਪਉ। ਸਰਬ ਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰੋ, ਰਿੜਕੇ ਤੇ ਅੱਗੇ ਤੁਰੋ। ਗੱਲ ਆਈ ਗਈ ਹੋ ਗਈ। ਕੁਝ ਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ।

ਸਾਲ 2016 ਵਿਚ ਮੈਂ ਜਦ ਅਮਰੀਕਾ ਫੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੈਨੇਡਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਮੋਹਨ ਗਿੱਲ, ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਚਿੱਤਰਕਾਰ, ਕੁਲਦੀਪ ਗਿੱਲ, ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਿਆਂ ਇਕ ਦਿਨ ਕੈਲੋਨਾ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਮੋਹਨ ਗਿੱਲ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਬਰਾੜ ਸਮੇਤ ਕੈਲੋਨਾ ਤੋਂ ਰਾਤ ਕੱਟ ਕੇ ਪਰਤ ਰਿਹਾ ਸਾਂ ਤਾਂ ਅਚਨਚੇਤ

ਸੁਖੀ ਬਾਠ ਦੰਪਤੀ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਫੇਰੀ ਮੌਕੇ ਸਾਡੇ ਘਰ 'ਚ ਮੇਰੇ ਵੱਡੇ ਵੀਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਬਾਜ਼ਵਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਲੋਕ ਅਰਧਨ ਕਰਦਿਆਂ

ਕਿਸੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ। ਮੋਹਨ ਗਿੱਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫੋਨ ਤੇ ਸੁਖੀ ਬਾਠ ਸੀ। ਉਸ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਲਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਝ ਦਿਨ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿਪਾਠੀ ਮਿੱਤਰ ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ ਨਾਲ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਦਿਨ ਅਟਕ ਕੇ ਆ ਸਕਾਂਗਾ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ ਸੁਖੀ ਬਾਠ ਨੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਤਾਈ। ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣ ਗਿਆ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਮੋਹਨ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਗਿੱਲ ਨੇ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਲੈ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਾਠ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਤੁਰਨ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਡਾ. ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਵਿਲਿੰਗ ਦਾ ਫੋਨ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੀ. ਏ. ਯੂ. ਵਾਲੇ ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਵੀ ਸਰੀ ਆਏ ਹੋਏ ਨੇ। ਮੇਰੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਿਕਰਮੀ ਰਹੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਕੱਠੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਸੁਖੀ ਬਾਠ ਕੋਲ।

‘ਬਾਠ ਮੋਟਰਜ’ ਵਾਲੇ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿਚ ਪੁੱਜੇ ਤਾਂ ਸੁਖੀ ਬਾਠ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ। ਉਸ ਬਾਰੇ ਏਨੀ ਗੱਲ ਕੁਲਦੀਪ ਤੇ ਮੋਹਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ‘ਸਟੂਡੀਓ-7’ ਨਾਮ ਹੇਠ ਇਕ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੰਸਥਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੁਖੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੇ ‘ਸਟੂਡੀਓ-7’ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਰਜ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਜਦ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ

ਸੁਪਨਾ ਲੈ ਕੇ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਇਹ ‘ਸਟੱਡੀਓ-7’ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ‘ਗੁਲਨਾਰ’ ਉਸਨੂੰ ਭੇਂਟ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜੇ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸੇ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਤਰਮੀਅ ਕਰਕੇ ‘ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ’ ਨਾਮ ਹੇਠ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਊਂ ਵਿਉਂਡਕਾਰੀ ਕਰੋ। ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ

ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵੇਲੇ ਕੁਲਦੀਪ ਗਿੱਲ, ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ (ਪੀ.ਏ.ਯੂ.) ਤੇ ਡਾ. ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਵਿਲਿੰਗ ਸਾਮੇਤ ‘ਗੁਲਨਾਰ’ ਭੇਂਟ ਕਰਦਿਆਂ

ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਡਾ. ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਵਿਲਿੰਗ ਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਗਿੱਲ ਨੇ ਵੀ ਹਾਮੀ ਭਰੀ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹੁੰਗਾਰਾ ਭਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਫੈਸਲਾ ਦੱਸਣ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ। ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਵਿਚ ‘ਰੱਦ’ ਹੀ ਸਮਝੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਮੇਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੰਮ ਤਾਂ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਨੇਪਰੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ।

ਕਥ ਦਿਨ ਸਰੀ ਰਹਿ ਕੇ ਮੈਂ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਹਰਵਿੰਦਰ ਰਿਆੜ ਦੇ ਘਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ‘ਕਾਰਟਰੇਟ’ ਵਿਚ ਸਾਂ, ਜਦ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਮਾਜ ਮੁਖੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਢੋਨ ਕਾਲ ਆਈ, ਕਿੱਥੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਨਿਊਯਾਰਕੀ ਹਾਂ ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਨਿਊਯਾਰਕ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਵਿਖੇ ‘ਯੁਗਾਂਤਰ ਆਸ਼ਰਮ’ ਵਿਚ ਮੈਂ 31 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਲੈਕਚਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਗਦਰ ਮੈਮੌਰੀਅਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਓਥੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਵਸ ਮਨਾ ਰਹੇ ਨੇ। ਉਹ ਬੋਲੇ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਂਹੂੰ ‘ਸਰੀ’ ਚਾਹੀਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੈਮੀਨਾਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਿੱਤਰ ਡਾ. ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੰਘ ਟੋਰੰਟੋ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਨੇ ਤੇ ਸਿਰਸਾ ਵਾਲੇ ਸੁਵਰਨ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨੇ। ਆਹ ਗੱਲ ਕਰੋ! ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਂਹ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ’ਚ ਨਹੀਂ ਸਾਂ। ਹਾਮੀ ਭਰੀ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਯੁਗਾਂਤਰ ਆਸ਼ਰਮ ਸਾਨਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਵਿਚੋਂ ਲੈਕਚਰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਸਾਰ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਵੈਨਕੁਵਰ ਦੀ ਫਲਾਈਟ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ। ਫੇਚ ਪੰਥੇ ਵਿਚ ਵੈਨਕੁਵਰ ਪੁੱਜ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਏਦਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਮਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਲੈਕਚਰ ਮੇਰਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕਈ ਸ਼ੁਭ

ਚਿੰਤਕ ਸਮਾਜਮ ਵਿਚ ਸਨ। ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੰਪੂ, ਡਾ. ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ, ਸਾਧੂ ਬਿਨਿੰਗ, ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਪੂਨੀ, ਭੁਪਿੰਦਰ ਮੱਲ੍ਹੀ ਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਆਏ ਸ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ ਵਰਗੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀ।

ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਲੁਧਿਆਣਾ ਫੇਰੀ ਮੌਕੇ ਸਥਾਨਕ ਲੇਖਕ ਸੁਆਗਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ

ਦੂਜੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ‘ਵੈਨਕੁਵਰ ਵਿਚਾਰ ਮੰਚ’ ਵਲੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਤੇ ਸਾਬੀਆਂ ਨੇ ਗੀਤਕਾਰ ਤੇ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਰਾਜ ਕਾਕੜਾ ਤੇ ਸੁਰੀਲੀ ਗਾਇਕਾ ਰਾਖੀ ਹੁੰਦਲ ਦਾ ‘ਰੂ-ਬ-ਰੂ’ ਸਟਾਡੀਊ-7 ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਤੇ ਮੈਂ ਲਗਪਗ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਹੀ ਮਿਲੇ ਸਾਂ। ਮੈਂ ਕੰਨ ਵਿਚ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ? ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਨੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਿਹਾ, ਇਕੋ ਹਰਫ ਬੋਲਿਆ, ‘ਡਨ’। ਇਹ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ‘ਡਨ’ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸੀ ‘ਹੋ ਗਿਆ’। ਉਸ ਕਿਹਾ, ਵਿਸਥਾਰ ’ਚ ਗੱਲ ਇੰਡੀਆ ਆ ਕੇ ਕਰਾਂਗੇ- ਮੈਂ ਇਸੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ’ਚ ਆ ਰਿਹਾਂ।

ਪੰਦਰਾਂ ਕੁ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਛੋਨ ਆਇਆ ਕਿ ਨਾਮ ਛਾਈਨਲ ਕਰ ਲਈਏ। ਮੈਂ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ‘ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ’ ਭਾਰੂ ਸੀ। ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਆਰਟਿਸਟ ਤੇ ਮੋਹਨ ਗਿੱਲ ਵੀ ‘ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ’ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸਨ। ਅਸਾਂ ਰਲ ਕੇ ਜੈਕਰਾ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਲੋਗੇ ਡੀਜ਼ਾਈਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਛੋਨ ਤੇ ਹੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾਕਾਰੀ ਹੋ ਗਈ।

ਮੈਂ ਵਤਨ ਪਰਤ ਕੇ ਇਸ ਸੰਕਲਪ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮੁਰਸ਼ਦ ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਠੋਸ ਸੁਝਾਅ ਹੋਰ ਦਿੱਤੇ। ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਵਿਚ ਪੜਕਣ ਭਰਨ ਲਈ ਏਥੇ ਵਿੱਛੜੇ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸੀ। ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ‘ਪੰਜਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ’ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦੂਰਦਿਸ਼ਟੀ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਪੰਜਾਬ ਆਇਆ ਤਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪੁੱਜਣ ਸਾਰ ਬਾਬੂਸ਼ਾਹੀ ਡਾਟਕਾਮ ਵਾਲੇ ਮਿੱਤਰ ਬਲਜੀਤ ਬੱਲੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਐਲਾਨ ਹੋਣ ਸਾਰ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਹਰਕਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਕੀ

ਬਣੇਗਾ, ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗਾ, ਕਿੱਥੇ ਬਣੇਗਾ? ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਨੇ ਜਾਂ ਸੱਚੀਂ ਬਣੇਗਾ? ਜਿੰਨੇ ਮੂੰਹ ਓਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਇਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾ ਕੇ ਵਿੱਛੜੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਛਾਈਨਲ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਫੋਟੋ-ਕਲਾਕਾਰ ਤੇਜ਼ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਸੰਘ ਪਾਸੋਂ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾ ਲਏ। ਬਹੁਤੇ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਮੌਲਿਕ ਸਨ, ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਘ ਸਟੂਡੀਊ ਵਿਚ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਰਤਮਾਨ ਯੁਗ ਦੇ ਵਿੱਛੜੇ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ।

ਉਦਘਾਟਨ ਦੀ ਤਰੀਕ ਮਿਥ ਲਈ ਗਈ।

2 ਅਕਤੂਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਰੱਖ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਨੇ ਟਿਕਟ ਬੁੱਕ ਕਰਵਾ ਕੇ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫਲਾਣੇ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਦਿੱਲੀਓਂ ਫਲਾਈਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਦੇਚਿੱਤੀ ਵਿਚ ਸੀ ਪਰ ਮੁੱਹਬਤ ਭਰੇ ਸੱਦੇ ਤੇ ਵਤੀਰੇ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਬਦ ਸਾਂ। ਪਿਆਰੇ ਵੀਰ ਤੇਜ਼ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਸੰਘ ਪਾਸੋਂ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਫੋਟੋ ਚਿੱਤਰ ਲਏ ਤੇ ਸਮਾਨ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖ ਲਏ। ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਲਾਭ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਤੇ ਸੰਚਾਰ ਪਸਾਰ ਪੱਖੋਂ ਕੁਝ ਕੰਮ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਰੇਡੀਓ ਤੇ ਟੀ. ਵੀ. ਚੈਨਲਜ਼ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਥਾਂ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਆਪ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ। ‘ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ’ ਦੇ ਸੰਕਲਪ, ਵਰਤੋਂ ਯੋਗਤਾ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਭਵਿੱਖ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵੱਖ

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨੀ ਸਮਾਗਮ ਮੱਕੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ

ਵੱਖ ਰੇਡੀਓ ਤੇ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲਜ਼ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਗੁਫ਼ਤਗੁ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੁਲੰਬੀਆ ਵਿਚ ਬੇਅੰਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸੀ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਲਈ। ਵਿਆਹ ਵਰਗਾ ਮਾਹੌਲ ਸੀ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੁਆਲੇ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਧਿਰਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੱਥ

ਵਧਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕ ਦੀਵਾਰ ਨੂੰ ‘ਹਾਲ ਆਫ਼ ਫੇਮ’ ਨਾਂ ਹੇਠ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸ. ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਬਾਠ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਲਾਈ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਹੀ ਤਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਆਰਟਿਸਟ ਨੇ ਪੂਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਸਥਾਨਕ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲਗਵਾਈਆਂ ਲੇਖਕ/ਲੇਖਕਾਵਾਂ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਉਦਘਾਟਨ ਕੌਣ ਕਰੇ ? ਇਹ ਸੁਆਲ ਵੀ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੇ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਭੈਣ ਜੀ ਸਰਦਾਰਨੀ ਗਿਆਨ ਕੌਰ ਤੇ ਪੇਤਰੀ ਨਿਮਰਤ ਇਹ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕਣਗੀਆ। ਬਾਪੂ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅੰਸ ਬੰਸ।

ਉਦਘਾਟਨੀ

ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ‘ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਟਾਈਮ ਟੀ. ਵੀ.’ ਵਾਲੇ ਸਵ. ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦਰਦੀ, ਲੋਕ ਗਾਇਕ ਸਰਬਜ਼ੀਤ ਚੀਮਾ, ਬਾਬੁਸ਼ਾਹੀ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੰਪਾਦਕ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੱਤਰਕਾਰ

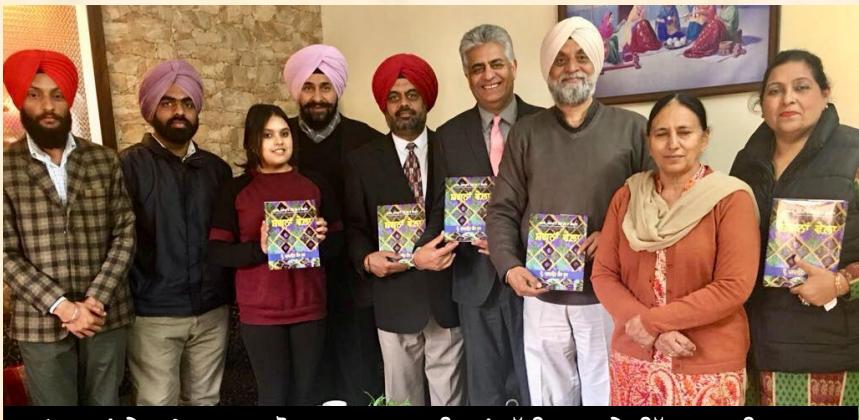
ਪਹਿਲੀ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਮੌਕੇ ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ, ਡਾ. ਵਰਿਆਮ ਸੰਪੁ, ਜਰਨੈਲ ਸੇਖਾ ਤੇ ਅਮਰੀਕ ਪਲਾਹੀ ਮੈਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਚਿੰਨ ਛੇਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ

ਬਲਜੀਤ ਬੱਲੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥਣ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਬੱਲੀ ਜੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀਆ ਵੀ ਪੁੱਜੇ। ਬਹੁਤ ਮੁੱਲਵਾਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਹੋਈਆਂ। ਮੀਡੀਆ ਜਗਤ ਦੇ ਬੁਲੰਦ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਰੇਡੀਓ ਰੈਡ. ਐਂਡ. ਐਮ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪੇਸ਼ਕਾਰ ਹਰਜਿੰਦਰ ਚਿੰਦ ਤੇ ਦੇਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੈਨੀਪਾਲ ਨੇ ਵੀ ਤਕਰੀਰ ਕੀਤੀ। ਕੁਝ ਨਾਮ ਭੁੱਲ ਗਏ ਨੇ ਹੁਣ। ਮੀਰਾ ਗਿੱਲ ਤੇ ਬਲਜੀਤ ਕੌਰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅੰਗ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਪੰਜਾਬੀ ਸ਼ਾਇਰ ਕਵਿੰਦਰ ਚਾਂਦ ਨੇ ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਭਵਨ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਅਤੇ ਆਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਵੀ ਚੱਸਿਆ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਤੇ ਮਿੱਤਰ ਪਿਆਰੇ ਸ. ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ‘ਬਿੱਲਾ ਸੰਧੂ’, ਸ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਚੱਟ, ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਅਮਰੀਕ ਪਲਾਹੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸ਼ਾਇਰ ਮੋਹਨ ਗਿੱਲ ਮਿੱਤਰਾਂ ਸਮੇਤ ਉੱਰੀ ਵਾਂਗ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ। ਦਰਜਾ ਬ ਦਰਜਾ ਸਭ ਨੂੰ ਜੀ ਆਇਆਂ ਕਹਿਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚਾਵਾਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਿੱਲਾ ਸੰਧੂ ਦੇ ਚੈਨਲ ‘ਸਾਂਝਾ’ ਨੇ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰੀਕਾਰਡਿੰਗ ਕੀਤੀ।

ਉਦਘਾਟਨ ਭੈਣ ਜੀ ਗਿਆਨ ਕੌਰ ਤੇ ਨਿਮਰਤ ਬਾਠ ਨੇ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਕੀਤਾ।

ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥਣ ਜਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਹਿਲੀ ਫੇਰੀ ਵੇਲੇ ਛੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦਿਆਂ

‘ਸ਼ਗਨਾਂ ਵੇਲਾ’ ਪੁਸਤਕ ਲੋਕ ਅਰਪਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਤੇ ਮਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰਾ

ਮੈਨੂੰ ਮਾਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥਣ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਾਠ ਤੇ ਬਲਜੀਤ ਬੱਲੀ ਸਮੇਤ ਇਸ ਸ਼ਗਨਾਂ ਮੱਤੇ ਪਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ। ਸੱਚ ਮੰਨਿਊ ! ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਲਏ ਸੁਪਨੇ ਨੇ ਆਕਾਰ ਧਾਰਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਚੌਗਿਰਦੇ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਕਤ ਤੋਂ ਪਾਰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ ਬਖਸ਼ੀ। ਸੁਪਨੇ ਕਦੇ ਏਦਾਂ ਵੀ ਸੱਚ ਹੁੰਦੇ ਨੇ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੋਚਿਆ।

ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ, ਬਰੈਂਪਟਨ ਵਿਖੇ ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ‘ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ’ ਰਿਲੀਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਇਸ ਸਾਲ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਸਤਵਾਂ ਸਾਲ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਰਗੀ ਦੋ ਰੋਜ਼ਾਂ ਇਕਤਤਰਤਾ ਵਿਚ ਮੈਂ 2017 ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਇਆ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੁਰਚਰਨ ਰਾਮਪੁਰੀ ਜੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੋਰੰਟੋ ਤੋਂ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੰਘ ਤੇ ਪਿੰਸੀਪਲ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੀ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ

ਵੱਲੋਂ ਗੁਰਚਰਨ ਰਾਮਪੁਰੀ ਜੀ ਦਾ ਰਲ ਕੇ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਸਾਬਣ ਜਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਸਮੇਤ ਇਸ ਸਮਾਜਗਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖਦੇ ਮੈਨੂੰ ਟੋਰੰਟੋ (ਕੈਨੇਡਾ) ਤੋਂ ਡਾ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਬੂਰੀਆ ਜੀ ਦਾ ਫੋਨ ਆਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਉਸਾਰਨ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਸੁਪਨਾ ਤੁਸੀਂ 2003 ਵਿਚ ਦੇ ਕੇ ਗਏ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਹਾਂ, ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿਓ ਤੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਆਪ ਆ ਕੇ ਇਸ ਪਲ ਦੀ ਰੱਣਕ ਵਧਾਓ। ਮੈਂ ਸਾਡ ਸਪਸ਼ਟ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਲੰਮੇ ਹਵਾਈ ਸਫਰ ਤੋਂ ਟਲਦਾ ਹਾਂ। ਇਸਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਆਪਣੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬਾਪੂ ਜੀ ਸ. ਸੁਬੇਗ ਸਿੰਘ ਪਾਸੋਂ ਕਰਵਾਓ! ਮੈਂ ਏਥੇ ਬੈਠਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਚਾਵਾਂ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਹਾਂਗਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਲਗਪਗ 150 ਸੀਟਾਂ ਵਾਲਾ 'ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ' ਕਬੂਰੀਆ ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ 27 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਬੂਰ ਫਲ 'ਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਵਰਗਾ ਸੁਭਾਗ ਕੌਣ ਹੈ? ਏਨੀ ਕੁ ਬਾਤ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰੋ ਬਾਕੀ ਕਦੇ ਫਿਰ ਸਹੀ

ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ
ਚੇਅਰਮੈਨ, ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ ਵਿਰਾਸਤ ਅਕਾਡਮੀ
ਲੁਧਿਆਣਾ

ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ, ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ, ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਬੋਲੀ ਤੇ ਉਸਦਾ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨੇਕ ਔਕੜਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਔਕੜਾਂ ਝਾਗਦਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਬੋਲੀ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਦੀ ਬੋਲੀ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੇ ਨਿਗਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹੀਲੇ ਵਸੀਲੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਖਾਤਰ ਕੋਈ ਸਵਾ ਕੁ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਸੂਬੇ, ਬੀ. ਸੀ. ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਬਣੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਨਵੇਂ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਝੱਲਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਵੱਡੀ ਮਸੀਬਤ ਸੀ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਦਾ ਤਿਆਗ ਤੇ ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ। ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅੱਖਿਆਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਕਰ ਸੀ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਪਰਵਾਸੀ ਬਹੁਤੇ ਸਿੱਖ ਮਜ਼ੂਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੈਨਕੂਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਮਿਲ ਬੈਠ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਰਨੀਆਂ, ਉਥੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ, ‘ਦੇਸ਼ ਸੇਵਕ’ ਤੇ ‘ਗਦਰ’ ਅਖਬਾਰ ਚਾਲੂ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਹੀਲੇ

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਚਿੱਤਰਕਾਰ, ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਸੇਖਾ, ਮੋਹਨ ਗਿੱਲ ਤੇ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਹੀ

ਵਸੀਲੇ ਹੀ ਤਾਂ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਵੱਸੋਂ ਵਧਦੀ ਗਈ, ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ, ਰੇਡੀਊ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਟੀ.ਵੀ. ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸੰਨ 1973 ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਮੰਚ ਵੈਨਕੂਵਰ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਛੱਲਤਾ ਲਈ ਯਤਨ ਅਰੰਭੇ ਗਏ। ਉਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਹਿਤਕ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆ ਗਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਡਰਾਮੇ ਕਰਵਾਉਣ, ਭੰਗੜੇ ਤੇ ਹੋਰ ਗੀਤ/ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੀ ਸਨ। ਪਲੀਅ (ਪੰਜਾਬੀ ਲੈਂਗੂਏਜ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ) ਨਾਮ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਬੀ. ਸੀ. ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਜੱਦੋ-ਜ਼ਹਿਦ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।

ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਵਿਖੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਛੱਲਤਾ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਹਿਤਕ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ, ਉਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਬੜੀ ਸੁਹਿਰਦਤਾ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ, ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਪਰਤੂੰ ਸਰੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖੀ ਬਾਠ ਨੇ 'ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ' ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਕੇ ਇਕ ਵਿਲੱਖਣ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, 15437-ਫਰੋਜ਼ਰ ਹਾਈਵੇਅ ਸਰੀ, ਬੀ.ਸੀ. ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਵਿਚ 'ਸਟੂਡੀਊ 07' ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ, ਕਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਥੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੇ ਕਈ ਲੇਖਕ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਾਗਮ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮੁੱਢਤ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਵਲੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੈਨੇਡਾ ਫੇਰੀ ‘ਤੇ ਆਏ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦਾ ਨਾਮ ‘ਸਟੂਡੀਊ 07’ ਦੀ ਥਾਂ ਕੋਈ ਪੰਜਾਬੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਉਪਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਜੀ ਨੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਮਗਰੋਂ ਬਹੁਸੰਮਤੀ ਵਲੋਂ ‘ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ’ ਨਾਮ ਉਪਰ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਹੀ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਜੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਇਕ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਖਾਹਸ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਕ ਮੱਤ ਹੋ ਕੇ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ‘ਹਾਂ’ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਠ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਾਨਫਰੰਸ ‘ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਾਰਾ ਖਰਚ ਉਹਨਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੁਹਾਡੇ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਗਈ। ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ। ਉਸ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਹੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗੁਪਤ ਧਾਰਨ ਕਰ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਚਮਕੌਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੇਂ, ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਵਰਿਆਮ ਸੰਘ, ਜਰਨੈਲ ਸੇਖਾ, ਪ੍ਰੰਤੀ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਬਾਅਦ ਉਥੋਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਧ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਸਮਾਜਸੇਵੀ ਅਦਾਰੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਵਾਉਣ ਲੱਗੇ। ਪੰਜਾਬੀ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਾਠ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਹੋਰ ਦੇਸਾਂ ਤੋਂ ਆਏ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਮਾਗਮ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਭੁੱਲ੍ਹ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਅੱਡਾ ਬਣ ਗਿਆ।

ਸੰਨ 2016 ਦੇ ਅਕਤੂਬਰ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ, ਜਿਹੜੀ ਹੁਣ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਦੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਵਿਚ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਹੋਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਅਗਾਂਹ ਸਬ-ਕਮੇਟੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਸੁਆਗਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਾਨਫਰੰਸ

ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਉਲੀਕੀ ਗਈ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਜੀ ਨੇ ਹਰ ਸਾਲ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਰਵਾਉਣ ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉਪਰ 'ਸ. ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਬਾਠ ਯਾਦਗਾਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ' ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਆਸਟਰੇਲੀਆ, ਇਟਲੀ, ਅਮਰੀਕਾ, ਇੰਡੀਆ ਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਅਲਬਰਟਾ, ਵਿਨੀਪੈਂਗ ਤੇ ਉੰਟਾਰੀਓ ਸੁਭਿਆਂ ਤੋਂ ਡੈਲੀਗੋਟ ਆਏ। ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ, ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ, ਡਾ. ਵਿਰਾਅਮ ਸੰਪੂਰਨ, ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਸਰਵਵਣ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਹਰਜਿੰਦਰ ਵਾਲੀਆ, ਬਲਜੀਤ ਬੱਲੀ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਨਾਮਵਰ ਸਾਹਿਤਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਈਆਂ।

ਇਹ ਕਾਨਫਰੰਸ ਬੜੇ ਜਾਹੋ ਜਲਾਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੇ ਹਾਲ ਦੀ ਕੰਧ (Wall of Fame) ਉਪਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਨਾਮਵਰ ਉੱਚ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ, (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਕਲਾ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇ) ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਹੋਈਆਂ। ਹਾਲ ਵਿਚ ਸ. ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਆਰਟਿਸਟ ਦੀ ਚਿੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਇਕ ਹਾਸਲ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਦਿਨ, ਸਵੇਰ ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖੋਜ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਦੀ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਵਿਖੇ ਰਿਲੀਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਉਪਰ ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲਦਾ। ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਖੋਜ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਰਚੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ 'ਉਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਬੁਢਾਪਾ, ਵਿਹਾਰ ਤੇ ਵਰਤਾਰਾ'। ਦੋਵੇਂ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਸਮੇਂ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਹੋਇਆ। ਗੁਰਦੀਪ ਆਰਟਸ ਅਕੈਡਮੀ ਵਲੋਂ ਕੋਰੀਓਗਰਾਫੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਮੌਕੇ ਪਹਿਲਾ 'ਸ. ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਬਾਠ ਯਾਦਗਾਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ' ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਚਰਨ ਰਾਮਪੁਰੀ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸੁਖੀ ਬਾਠ ਜੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਆਏ ਨਾਮਵਰ ਗਜ਼ਲਗੇ ਸ੍ਰੀ ਕਵਿੰਦਰ ਚਾਂਦ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ ਹੇਠ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਧ ਗਈਆ। ਸੁਖੀ ਬਾਠ ਜੀ ਨੇ ਡ੍ਰੇਮਾਸਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ‘ਸੁਗੰਧੀਆਂ’ ਚਾਲੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਕਵਿੰਦਰ ਚਾਂਦ ਬਣੇ।

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੀ ਵਰੇਗੰਢ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਗਲੀਆਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਾਲੀ ਸ਼ਾਨੇ ਸ਼ੱਕਤ ਨਾਲ ਨੇਪਰੇ ਚੜ੍ਹਿਆਂ। ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦਾ ਪੂਰਨ ਸਹਿਯੋਗ ਮਿਲਿਆ। ਅਗਲੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਖੋਜ ਪੱਤਰ ‘ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਵਲ, ਸਰੋਕਾਰ ਤੇ ਸ਼ੰਭਾਵਨਾਵਾਂ’ ਅਤੇ ‘ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ, ਕੱਲ੍ਹ, ਅੱਜ ਤੇ ਭਲਕ’ ਪੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਤੀਜੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ‘ਸ. ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਬਾਠ ਯਾਦਗਾਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ’ ਦੇ ਕੇ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੋਵਿਡ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਾਲ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤਕਰੀਬਨ ਠੱਪ ਰਹੀਆਂ। ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੌਥਾ ਸਾਲਾਨਾ ਸੰਮੇਲਨ 1-2 ਅਕਤੂਬਰ 2022 ਨੂੰ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ।

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦਾ ਘੇਰਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਨੇ ਵੱਡੇ ਇਕੱਠਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦਾ ਵਿਹੜਾ ਛੋਟਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ ਚੌਥੀ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸੁਖੀ ਬਾਠ ਦੇ ਅੰਗਰਾ (Sukhi Bath Estate) ਵਿਚ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਸਮੱਸਿਆ ਕਾਰਨ ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਬਹੁਤੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੈ ਸਕਿਆ ਫੇਰ ਵੀ ਨਵੀਆਂ ਛੱਪੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲੋਕ ਅਰਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਮਿਲਿਆ।

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਵਲੋਂ 8-9 ਅਕਤੂਬਰ 2023 ਨੂੰ ਪੰਜਵਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰੀਆਂ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਤਾਜ ਪਾਰਕ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਸੈਂਟਰ ਸਰੀ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਡ੍ਰੇਮਾਸਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ‘ਪਰਵਾਸ’ ਦਾ ਇਕ ਅੰਕ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ‘ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਮਹਾਂ ਕੁੰਭ ਵਿਚ ਯਥਾਯੋਗ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ।

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਾਖ ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ ਹੈ। ਉਸੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੈਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਦੁਆਰੋਂ ਹਾਂ।

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਸੇਖਾ
ਸਰੀ, ਬੀ. ਸੀ.

ਇਕ ਫੋਨ ਕਾਲ ਵਿਚੋਂ ਉਪਜਿਆ ‘ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ’

ਮੇਹਨ ਗਿੱਲ

ਦੇ ਨੇੜੇ ਮੇਰੀ ਗੱਡੀ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਫੋਨ ’ਤੇ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦਾ ਫੋਨ ਆਇਆ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ’ਤੇ ਸਲਾਹ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਲੋਨਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ ਥੈਠੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਫਤਹਿ ਬਲਾ ਲਉ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਤਹਿ ਬਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਪਸੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਹਿਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਸਰੀ, ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਮੋਟਰਜ਼ ’ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਪੀਚਿਆਂ ਗੱਲਬਾਤ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਗ੍ਹਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਲੱਗੀ ਫਿਰ ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਮੇਟੀ ਚੁਣੀ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਮੋਟਰਜ਼ ਵਿਚ ‘ਸਟੂਡੀਓ 7’ ਦੇ ਨਾਮ ਥੱਲੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਾਲ ਨੂੰ ਇਕ ਭਵਨ ਵਿਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਤਜ਼ਵੀਜ਼ ਹੋਈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਥੋੜੀ ਦੂਰ ਜੋ ਜਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਹੈ, ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਕ ਵੱਡਾ ਭਵਨ ਉਸਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਬਾਹਰੋਂ ਆਏ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਹਾਲ ਨੂੰ ਕੀ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਹੁਣ ‘ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ’ ਤੇ ‘ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ’ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਾਮ ਚੁਣਨਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਸੀ ਕਿ ‘ਪੰਜਾਬ’ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫੋਨ ’ਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ ਦੇ ‘ਹਾਂ’ ਕਹਿਣ ਤੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦਾ

ਗੱਲ 2016 ਦੀਆਂ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਦੌਰੇ ’ਤੇ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਲੋਨਾ ਸ਼ਹਿਰ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਤਾਈ ਤਾਂ ਮੇਰਾ, ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਦਾ ਕਲੋਨਾ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਿਆ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਉਥੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਡ

ਨਾਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ‘ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ’ ਕਲਾ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਾਲੀ ਇਕ ਕੰਧ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਅੱਜ ਭਵਨ ਦੀ ਇਕ ਕੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ‘ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ’ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਸੀਸ ਤੇ ਸ਼ੁਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਗੱਲ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਮੋਹਨ ਗਿੱਲ
ਸਰੀ, ਕੈਨੇਡਾ

ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬਿਅਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ: ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ

ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ

ਪਰਵਾਸ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇਕ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਦੋ ਪਾਸੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਘੁਲ ਮਿਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤੀ ਪਰਵਾਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ 'ਤੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਅਜੋਕੇ ਪਰਵਾਸ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਮੁੜਹਰੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਵਾਸਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਥੇ ਆਪਣੀ ਆਰਥਿਕ ਸਮ੍ਰਿਧੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵੇਸ਼ ਵਾਲੇ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚ ਰਾਜਨੀਤਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਪਛਾਣ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਹਰ ਬਣਦਾ ਯਤਨ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਨਿਵੇਕਲਾ ਯਤਨ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਸਹਿਰ ਸਰੀ ਵਿਚ ਵੱਸਦੇ ਉਥੇ, ਸਫਲ ਕਾਰੋਬਾਰੀ, ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰੇਸੀ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਵੱਲੋਂ ‘ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ’ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ 2019 ਕਾਨਫਰੰਸ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਮੰਡਲ

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ
ਸਰੀ ਦੀ
ਸਥਾਪਤੀ ਤੋਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ
ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ
ਦਿਲੀ ਅਤੇ
ਇਕ ਹੋਰ
ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸਰਕਾਰੀ ਗੈਸਟ ਹਾਊਸ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਕ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਦਿਲੀ ਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਟੇਟਸ ਇੰਡੀਅਨ ਹਾਊਸ (ਬੰਬੇ) ਵਾਲਾ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬਿਅਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਸਾਹਿਤਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਵੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰੇਸੀ ਅਮਰੀਕਾ-ਕੈਨੇਡਾ ਦੌਰੇ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਉਹ ਇਕ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਸੰਸਥਾਪਕ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਵਧਾਈ ਦਾ ਪਾਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਖਰਚ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ

ਪਿਤਾ ਸ. ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਬਾਠ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਡੀਟੋਰੀਅਮ, ਲਾਈਬ੍ਰੇਰੀ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀ ਫੋਟੋ ਗੈਲਰੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਮਾਜ-ਸਭਿਆਚਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੁਰਾਤਨ ਵਸਤਾਂ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਕ ਮੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੀ ਹੈ ਉਥੋਂ ਹੀ ਹੋਰਨਾਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿਚ ਵੱਸਦੇ ਹਰ ਜ਼ੁਬਾਨ ਦੇ ਅਦੀਬਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜਿਥੋਂ ਸਮੁੱਚੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਭਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ।

ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ
ਸਾਬਕਾ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਵਲੋਂ ਆਯੋਜਿਤ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸ 2017

ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦਾ ਅਲੰਬਰਦਾਰ: ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ

ਪ੍ਰੋ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਛਾਬੜਾ

ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਰਿਣੀ ਹੈ-ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸ. ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਬਾਠ ਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਗਲੀ ਫੜ੍ਹ ਕੇ ਜੀਵਨ ਪੰਧ ਉੱਤੇ ਤੁਰਨਾਂ ਸਿਖਾਇਆ, ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ, ਸਾਬਕਾ ਵਾਇਸ ਚਾਂਸਲਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਵਟਾਇਆ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਇਰ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਰਿੱਲ ਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਿਹਨ ਵਿਚ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਅਲੰਬਰਦਾਰ

ਦਾ ਨਾਮ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਹੈ।

ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ-ਧੂਰਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਫਰੇਜ਼ਰ ਵੈਲੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਈ, ਇਹ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਵੱਸਦੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਕਾਂਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੈਨੇਡਾ ਗਿਆ ਹਰ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਆਲੋਚਕ, ਨਾਟਕਕਾਰ ਤੇ ਨਾਟ-ਕਰਮੀ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਵਾਉਣੀ ਲੋਚਦਾ ਹੈ।

2017 ਵਿਚ ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਹਿਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਸਰਬਪੱਖੀ ਉਨੱਤੀ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਜੋ ਕਿ ਸਤੰਬਰ 2019 ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਵਿਖੇ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਸੈਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਜ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਕੇ ਸਰੀ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ।

ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਆਯੋਜਕ ਵਜੋਂ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਆਪ ਏਅਰ ਪੋਰਟ ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਪੁੱਜੇ। ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਉਪਰਲੀ ਹਵਾ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਤਾ ਛੇਤੀ ਛੇਤੀ ਧਰਤੀ ਨਾਲੋਂ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਆਖਣੀ ਤੇ ਮੰਨਣੀ ਉਚਿੱਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਖਿੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਨੇ ਆਪ ਆ ਕੇ ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੇ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮੁਕਾਮ ਤੱਕ ਪੁਚਾਇਆ। ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਦਿਨ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਹੁਣਾਚਾਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਹਰ ਸਮੇਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸੰਧਿਆ 'ਤੇ ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਚੁਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਹਣਿਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ 'ਇਟਲੀ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਫੌਜੀ' ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਦੀ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਲੋਕ ਅਰਪਣ ਸਮਾਗਮ ਰਚਾਇਆ।

ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਸੁਮੇਲ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਮਿਲਟਰੀ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰੀ ਦਾ ਸਰਬੋਤਮ ਨਮੂਨਾ ਬਣਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਰਸਮੀਂ ਉਦਘਾਟਨ ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਡਾ. ਹਰਿਭਜਨ ਸਿੰਘ ਭਾਟੀਆ, ਪ੍ਰੋ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਛਾਬੜਾ, ਪਾਲ ਢਿੱਲੋਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਪਰਚੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ।

ਦੂਜੇ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ ਡਾ. ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ, ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਤੋਂ ਇੱਕਠੇ ਹੋਏ ਡੈਲੀਗੋਟਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਉਪਰੰਤ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸ਼ੈਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਪੁਲੀਸ ਦੇ ਕਰਮਜ਼ਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਧੂ ਬਿਨਿੰਗ ਨੇ ਪਰਚਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ। ਪੁਲੀਸ ਸਾਰਜੈਂਟ ਮਿ. ਜੈਗ ਖੋਸਾ ਵਲੋਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੌਜ਼ਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨ।

ਪ੍ਰੋ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਛਾਬੜਾ, ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਚਿੱਤਰਕਾਰ, ਕਵਿਦਰ ਚਾਂਦ, ਸੁਖੀ ਬਾਠ, ਪਾਲ ਢਿੱਲੋਂ, ਮੋਹਨ ਗਿੱਲ, ਡਾ. ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਅਨੀਤਾ ਸ਼ਬਦੀਸ਼ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਪਾਤਰੀ ਨਾਟਕ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਸ਼ਲਾਘਾ ਹੋਈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਵੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ, ਕਵੀ-ਦਰਬਾਰ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਮਿਲਣੀਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਮੋਚਨ ਸਮਾਰੋਹ ਕਰਵਾਏ ਗਏ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਖੂਬ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ।

ਸਰੀ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਅਤੀ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਕਦਮ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਸਿਹਰਾ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਛਾਬੜਾ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ

ਜੀ. ਜੀ. ਐਨ. ਆਈ. ਐਮ. ਟੀ., ਲੁਧਿਆਣਾ

ਗੁਰਚਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਮੋਹਨ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਪਰਵਾਸ ਪੱਤ੍ਰਿਕਾ ਰਿਲੀਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਪੰਜਾਬੀ ਅਦਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਇਆ-ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ, ਸਰੀ (ਕੈਨੇਡਾ)

ਡਾ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ, ਸਰੀ, ਕੈਨੇਡਾ, ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਹਰਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਏ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਫੁਰਨੇ ਦਾ ਸੱਚ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਹਿਤਕ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਸਦਕਾ, ਅਦਬ ਨਾਲ ਜੜੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਸ ਸਥਾਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਬ ਨਾਲ ਮੋਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਪ੍ਰਤੀ ਲਗਾਅ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਉੱਥੇ ਬਿਜਨੈਸਮੈਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਅਦਬੀ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਮਾਣਮੱਤੀ ਜਗ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸਿਰਮੌਰ ਸਾਹਿਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਕੇ, ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ, ਸਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪਰਪੱਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਰਸਾਲ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਹਰਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਦਰਤ ਵੱਲੋਂ ਬਖਸ਼ੀਆਂ ਨਿਆਮਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਵਜੋਂ ਸਾਹਿਤਕ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋ ਉੱਦਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਿੱਕਰਯੋਗ ਹੈ। ਕੈਨੇਡਾ ਵੇਰੀ ਤੇ ਆਈਆਂ ਅਦਬੀ ਸਖਸ਼ੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ 'ਚ ਸੱਦ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਪਿਰਤ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਦਬੀ ਉਦਮੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ, ਸਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਅਦਬੀ ਸਮਾਗਮਾਂ ਦਾ

‘ਪਰਵਾਸ’ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਦਾ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ ਰਿਲੀਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਹੀ ਕੇਂਦਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਵੈਨਕੂਵਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਵੱਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮਿਊਨਿਟੀਆਂ ਦੇ ਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਲਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਪੱਚੀ ਦਿਨ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਵਿਚ ਰੱਕਕਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ, ਸਰੀ ਨੂੰ ਉਚੇਰੀਆਂ ਬੁਲੰਦੀਆਂ ਦੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿਚ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ, ਸੇਧ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਸ਼ਾਇਰ ਕਵਿਦਰ ਚਾਂਦ ਦੀਆਂ ਅਦਿੱਖ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵੀ ਕਾਬਲੇ ਤਾਰੀਫ ਹਨ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੇ ਉੱਦਮ ਨਾਲ ਪੰਜਵਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਸਮਾਗਮ 8 ਤੇ 9 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿਚ ਕਰਵਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ, ਸਰੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਢੇਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁੱਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ।

ਡਾ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ
ਕਲੀਵਲੈਂਡ, ਅਮਰੀਕਾ

ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਥਾਨ: ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਪ੍ਰਿੰਸੁਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਕੌਰ ਬਰਾੜ

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਕੈਨੇਡਾ ਦੁਆਰਾ 8 ਅਤੇ 9 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪਰਵਾਸ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦਾ ਇਕ ਅੰਕ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ, ਕੈਨੇਡਾ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਅਤੇ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਸਾਂਝ 2 ਅਕਤੂਬਰ 2016 ਤੋਂ ਹੈ ਜਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਲਾਨਾ ਕਾਨਫਰੰਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਾਗਮ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕਾਂ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਇਕ ਮੱਕਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਗਮ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਵੀ ਦਫ਼ਤਰ ਖੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੱਖੀ ਬਾਠ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਦੇ ਰੂਹੇ-ਰਵਾਂ ਹਨ। ਕਵਿੰਦਰ ਚਾਂਦ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕ ਪਲਾਹੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਿੰਮਤ, ਹੌਸਲੇ ਅਤੇ ਸਿਰੜ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਗਮਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਕਰਕੇ ਬੜੇ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨੇਪਰੇ ਚਾੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸਕੂਲ ਵੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। 'ਸੁਗੰਧੀਆਂ' ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 40 ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਕੂਲਾਂ ਨਾਲ Mutual offer understanding ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਕਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਵੀ ਇਸ ਕਾਰਜ ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ 40 ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ Sign up ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਵੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੰਜ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਵਲੋਂ ਸਮਾਗਮ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਸਾਲ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਮੌਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ. ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਬਾਠ ਐਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। Henry Ford ਠੀਕ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ:- "Give the best you have got today that's a recipe for a better tomorrow".

ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਵਲੋਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਸਮਾਗਮ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਹਨ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਚੋਂ ਏਨਾ ਵਕਤ ਕੱਢਣਾ ਇਹ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। Emerson ਠੀਕ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ:- "Without a rich heart, Wealth is an ugly beggar."

ਇੱਥੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬਹੁਤ ਵੱਸਦੇ ਹਨ, ਪੈਸਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਦਾ ਸਬਕ ਵਿਰਲੇ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ:-

‘ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਏ ਬੀਬਾ, ਕੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਨਾਂ ਰੋਲ ਪੰਜਾਬੀ,
ਪੜ੍ਹ ਪੰਜਾਬੀ, ਲਿਖ ਪੰਜਾਬੀ, ਗੈਰਤਮੰਦਾ ਬੋਲ ਪੰਜਾਬੀ।’

ਕਿਸੇ ਉਰਦੂ ਸ਼ਾਇਰ ਨੇ ਵੀ ਬੜਾ ਸੋਹਣਾ ਕਿਹਾ ਹੈ

‘ਆਪਣੀ ਮਾਟੀ ਪੇ ਚਲਨੇ ਕਾ ਸਲੀਕਾ ਸੀਖੋ,
ਸੰਗਮਰਮਰ ਪਰ ਚਲੋਗੇ ਤੇ ਫਿਸਲ ਜਾਉਗੇ।’

ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਕੁ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਵਿੰਦਰ
ਚਾਂਦ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕ ਪਲਾਹੀ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕੋਈ ਵੀ Paid worker ਨਹੀਂ ਸਭ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ:-

‘ਸੁਰੀਲੇ ਕਾਰਵਾਂ ਰਹੀਏ, ਮਗਰ ਇਸ ਸ਼ਾਨ ਸੇ ਰਹੀਏ,
ਕਿ ਰੁਕੀਏ ਭੀ ਤੇ ਮੁੜ ਕਰ ਕਾਰਵਾਂ ਕਾ ਕਾਰਵਾਂ ਦੇਖੋ।’

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਵਿਖੇ ਸਰਗਰਮ ਕਲਮਾਂ ਦੀ ਇਕ ਮਿਲਣੀ

ਮੈਂ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਵਾਇਸ
ਚਾਂਸਲਰ ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ, ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਾਹਿਬ, ਪ੍ਰੋ. ਸ਼ਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ
ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਤਹਿ ਦਿਲੋਂ ਸੁਕਰਗੁਜਾਰ ਹਾਂ ਜੋ ਬੜੀ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਨਾਲ ਇਸ
ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਨੇਪਰੇ ਚਾੜ੍ਹਨ ਲਈ ਤਤਪਰ ਹਨ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਅਣਬਕ
ਮਿਹਨਤ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਮਜ਼ਰੂਹ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੀ ਦੇ ਲਫਜ਼ ਵਿਚ ਏਨਾ ਹੀ ਕਹਾਂਗੀ:-

‘ਮੈਂ ਅਕੇਲਾ ਹੀ ਚਲਾ ਥਾ ਜਾਨਿਬੇ-ਮੰਜ਼ਿਲ ਮਗਰ
ਲੋਗ ਸਾਥ ਆਤੇ ਗਏ ਔਰ ਕਾਰਵਾਂ ਬਨਤਾ ਗਯਾ।’

ਪ੍ਰੀ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਕੌਰ ਬਰਾੜ
ਸਰੀ, ਕੈਨੇਡਾ

+1604 780 2610

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਕੈਨੇਡਾ ਨੂੰ 5ਵੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਲਈ ਸ਼ੁੱਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ

ਪ੍ਰਿੰ. ਡਾ. ਅਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭੱਲਾ

ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ 'ਚ ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦਾ ਹਰੇਕ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੁਆਰਾ ਕਨੇਡਾ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸਰੀ ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ 'ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ' ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਕੇਵਲ ਆਸ਼ਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਵਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਫਲਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਅਜੀਮੋਜ਼ਾਨ ਯੋਗਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦਾ ਮੁਰੀਦ ਵੀ ਹੈ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਫ਼ਹਿਰਿਸਤ ਬਹੁਤ ਲੰਮੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ, ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਖੇ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਨੇ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦਿਲ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ। ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ, ਸਰੀ (ਕਨੇਡਾ) ਅਤੇ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿੱਘਾ, ਨਿਗਰ ਅਤੇ ਅਨਖਿੜਵਾਂ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਟੀਮ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ, ਸਰੀ (ਕਨੇਡਾ) ਵਿਖੇ ਪੰਜਵਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਸਮਾਗਮ 8-9 ਅਕਤੂਬਰ, 2023 ਨੂੰ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਲਈ ਬੋਹੁਦ ਫ਼ਖਰ ਦਾ ਸਬੱਬ ਅਤੇ ਮੁਸਰੱਤ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਵਲੋਂ ਉਲੀਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹਰੇਕ ਸਾਹਿਤਕ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸਰਗਰਮੀ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਰਗਰਮ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ

ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਵਲੋਂ ਆਯੋਜਿਤ 2018 ਦੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਮੌਕੇ

ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਪੋਸਟ ਗੈਜੂਏਟ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਵਲੋਂ ਸੁਖੀ ਬਾਠ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਵਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸਾਲਾਨਾ ਸਮਾਗਮ (8-9 ਅਕਤੂਬਰ, 2023) ਲਈ ਤਹਿ ਦਿਲੋਂ ਸੁਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਭੇਜਦੇ ਹੋਏ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਮੇਲਨ ਆਪਾਰ ਸਫਲਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰੇ। ਆਮੀਨ !

**ਡਾ. ਅਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭੱਲਾ
ਪ੍ਰੰਸਿਪਲ**

ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਕਨੇਡਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਲਈ ਸਾਹਿਤ ਸੁਰ ਸੰਗਮ ਸਭਾ ਇਟਲੀ ਵੱਲੋਂ ਵਧਾਈ ਦਲਜਿੰਦਰ ਰਹਿਲ

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਇਕ ਪਿੰਡ ਬਣਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੋਚਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ , ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ? ਇਹ ਫਿਕਰ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵੀ। ਸਾਂਝੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੇ ਸਥਾਪਤੀ ਵੱਲ ਵਧਣ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੇ ਸਾਰਬਿਕ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਹੀ ਡਾ. ਐਸ. ਪੀ. ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਹੁਰਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਕਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਜੀਦਾ ਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਵੱਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਹੁਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਕਨੇਡਾ ਨਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਉਸਾਰ ਕੇ ਇਹ ਯਤਨ ਅਰੰਭੇ ਗਏ। ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਜੀ ਦੀ ਮਿਹਨਤ, ਲਗਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਕਨੇਡਾ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੀ ਹੋ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ, ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ, ਸਾਹਿਤਕ ਸਭਾਵਾਂ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੇ ਵਿਦਿਆਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਹੀ। ਭਵਨ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਤੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਵੱਲੋਂ ਜਿੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਕਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ, ਸਾਹਿਤਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਕਲਾ ਕਿਰਤਾਂ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸਮਾਗਮ ਤੇ ਮਾਨ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਥੋਂ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਜੀ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ

ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਵਿਖੇ ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦਾ ਹੋਕਾ ਦੇ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਮੰਚ ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਯਤਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੁਲਕ ਕਨੇਡਾ, ਅਮਰੀਕਾ, ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ, ਏਸੀਆ, ਅਰਬ ਜਾਂ ਯੂਰਪ ਦੇ ਹੋਣ। ਬਾਠ ਸਾਹਿਬ ਅਪਣੇ ਸੰਜੀਦਾ ਤੇ ਸਾਰਬਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਵੱਡੀ

ਆਰਥਿਕ ਮੱਦਦ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਹਿਤ ਸਾਹਿਤ ਸੁਰ ਸੰਗਮ ਸਭਾ ਇਟਲੀ ਵਲੋਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਇਟਲੀ ਵਿਚ ਦੋ ਯੂਰਪੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਕਨੇਡਾ ਅਤੇ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਮੱਦਦ ਕਾਰਨ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੀਆਂ। ਬਾਠ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਾ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਕੇ ਆਰਥਿਕ ਮੱਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਪਣੇ ਵਡਮੁੱਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਯੂਰਪੀ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਮੰਚ 'ਤੇ ਇਕਤੱਤਰ ਹੋ ਕੇ ਸਾਂਝੇ ਯਤਨਾਂ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੱਤੀ।

ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੀ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਜੀ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਸਦਕਾ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਕਨੇਡਾ ਵਲੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇਸ ਸਾਲ ਵੀ 8 ਅਤੇ 9 ਅਕਤੂਬਰ 2023 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਕਨੇਡਾ ਵਿਖੇ ਅਪਣੀ ਪੰਜਵੀਂ ਵਰੇਗੰਢ ਮਨਾਉਂਦਿਆਂ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕਾਂ, ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ, ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਤੇ ਸੰਜੀਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਮੰਚ ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ, ਚੇਤਨਤਾ ਅਤੇ ਪਰਵਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਸਾਰਥਿਕ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਉਮੀਦਾਂ ਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ।

ਯੂਰਪੀ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਸੁਰ ਸੰਗਮ ਸਭਾ ਇਟਲੀ ਵਲੋਂ ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਲੋਂ ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਕਨੇਡਾ ਲਈ ਕੱਢੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ ਕਨੇਡਾ ਦੀ ਸਮੂਹ ਟੀਮ ਤੇ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਜੀ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਮੀਦਾਂ ਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਦਿਆਂ ਯੂਰਪੀ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਲੋਂ ਭਵਿੱਖੀ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਂਦਿਆਂ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਮੁਬਾਰਕਾਂ ਤੇ ਸੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ।

ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ (ਯੂ.ਕੇ) ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੀ. ਡਾ. ਅਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਛਾਬੜਾ, ਡਾ. ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋ. ਸ਼ਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਕੌਰ

ਦਲਜਿੰਦਰ ਰਹਿਲ
ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਯੂਰਪੀ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ
ਮੁੱਖ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸਾਹਿਤ ਸੁਰ ਸੰਗਮ ਸਭਾ ਇਟਲੀ

ਜਲੰਧਰ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ: ਇਕ ਭਾਵਨਾ ਇਕ ਸੰਕਲਪ

ਡਾ. ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ

ਸਰਬ ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਵਾਲੀ ਸਰਬਵਿਆਪੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਈ ਹੋਈ ਪੰਜਾਬੀਅਤ, ਦੇਸ਼ਕਾਲ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਦੀ ਮੁਖਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂਤਰਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ, ਇਹ ਪਰਮ-ਉਪਕਾਰੀ ਭਾਵਨਾ ਵੇਦਾਂ-ਪੈੱਗਾਣਾਂ-ਉਪਨਿਸ਼ਦਾਂ ਤੋਂ ਤੁਰਦੀ ਹੋਈ ਗੁਰੂਕਾਲ ਵਿਚ ਉਹ ਉਚਾਈਆਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਗਈ, ਜਿਸਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਨਸ ਨੂੰ ਇਕ ਅਦਭੁਤ ਇਨਸਾਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਲੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਜਾਚ ਬਣਾ ਕੇ, ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤੇ ਖੈਰਾਂ। ਦੁਆਬੇ ਦਾ ਜੰਮਪਲ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੀ ਪੰਜਾਬੀ ਦਿਖ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਾਲੇ, ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਸਰੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ, ਵੱਡੀਆਂ ਵਪਾਰਕ ਮੱਲਾਂ ਮਾਰਨ ਦੇ ਨਾਲ

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਜਲੰਧਰ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨੀ ਸਮਾਰੋਹ

ਨਾਲ, ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਦੁੱਲਤਾ ਨੂੰ, ਆਪਣਾ ਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾ ਲੈਣਾ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦਾ ਅਕੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਇਸ ਆਸੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਅੱਠ ਕੁ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਲੋਂ ਸਰੀ ਵਿਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ‘ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ’ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਕ ਅਦੁੱਤੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਵਲੋਂ ਇਸੇ ਹੀ ਤਰਜ਼ ਉੱਤੇ, ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਦਿਲ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਵੀ, ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦਾ ਉਪ ਦਫ਼ਤਰ ਬਣਾ ਕੇ, ਇਕ

ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਲੋਪੇਵਾਲ (ਜਲੰਧਰ) ਵਿਖੇ ਇਕ ਨਵੇਂ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਉਸਾਰੀ ਗਈ ਗਰੀਨ ਕਾਊਂਟੀ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਇਹ ਉਪ-ਭਵਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਭਰ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿਆਰਤ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ। ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਅਰਪਣ, ਨਵੀਆਂ ਛਪੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਗੋਸ਼ਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਿਆ ਇਹ ਭਵਨ ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਸਾਹਿਤਕ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। 2 ਦਸੰਬਰ, 2021 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ, ਇਸ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ ਨਵੀਂ ਲੇਖਿਕਾ ਪ੍ਰੀਤ ਹੀਰ ਨੇ ਸੰਭਾਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਲੋਂ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹੋਂਗੇ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤਾ ਲਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਹੁਲਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਲੇਖਕ ਗੈਲਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵੱਡਮੁੱਲੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਅਦਭੁਤ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਸੌਮਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸਗੋ ਵਾਲੇ ਭਵਨ ਦੀ ਤਰਜ਼ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਿੱਤ ਨਵੀਆਂ ਸਾਹਿਤ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਿਆ ਇਹ ਭਵਨ ਸਾਹਿਤ ਸੇਵਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ ਆਓ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਆਉਣਾ ਨਾ ਭੁਲਣਾ। ਤਾਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

**ਡਾ. ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋਹਲ
ਜਲੰਧਰ**

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਤੇ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ

ਐਸ਼ਕੁਮ ਐਸ਼ਵਿਕ (ਐਸ)

ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ- ਜਿੰਦਗੀਆਂ ਰੁਸ਼ਨਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਇਹ ਸਖਸ ਕਿਸੇ ਦੀਪਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਲਿਸ਼ਕਾਰੇ ਮਾਰਦਾ ਨਜ਼ਰੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਉਹ ਮਹਾਨ ਸਖਸੀਅਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਸ਼-ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਇਕ ਵਿਲੱਖਣ ਪਛਾਣ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ੇਰ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੀ ਕਹਿਣੀ ਅਤੇ ਕਰਨੀ ਦਾ ਪੂਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਭਰੋ ਨਿਰਸੁਆਰਬ ਪਿਆਰ-ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਇਕ ਜਿਊਂਦੀ-ਜਾਗਦੀ ਤਸਵੀਰ ਹੈ।

ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਅੱਜ ਉਹ ਕਰ ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸ਼ੁਭ-ਚਿੰਤਕ ਬੱਸ ਲੋਚਦੇ ਹੀ ਰਹੇ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਨੂੰ ਅੱਜ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਇਕ ਉੱਘੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਇਸ ਸਿਖਰੀ ਮੁਕਾਬ ਤਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ?

ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦਾ ਜਨਮ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਲੰਧਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਹਰਦੋਫਰਾਲਾ ਪਿੰਡ, ਪਿਤਾ ਸਰਦਾਰ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸਰਦਾਰਨੀ ਗੁਰਮੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਕੱਥੋਂ 1957 ਵਿਚ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਪਿੰਡ ਹਨ, ਇਕ ਹਰਦੋਫਰਾਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਤਾਰਾ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ ਹਰਦੋਫਰਾਲਾ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਕੇ ਜਲੰਧਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਹੀ ਪਤਾਰਾ ਪਿੰਡ, ਮਾਂ ਸਰਦਾਰਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ (ਧਰਮ ਦੀ ਮਾਸੀ) ਕੋਲ ਹੋਈ। ਉਹ ਅੱਠਾਂ ਭੈਣਾਂ ਦਾ ਇਕ ਭਰਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਬੀ. ਏ. ਕਰਨ ਲਈ ਜਲੰਧਰ ਦੇ

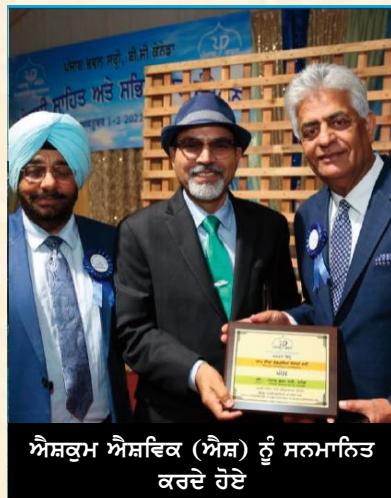
ਲਈ ਜਲੰਧਰ ਦੇ
ਲਾਇਲਪੁਰ

ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ
ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ
ਲਿਆ। ਸੁੱਖੀ
ਬਾਠ ਦਾ ਖੇਡਾਂ
ਨਾਲ ਕੁਦਰਤੀ
ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਉ
ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ
ਛੇਵੀਂ-ਸੱਤਵੀਂ ਦੇ
ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦਾ,
ਉਦੋਂ ਉਹ ਖੇਡਾਂ

2022 ਦੀ ਸਲਾਨਾ ਕਾਨਫਰੰਸ ਮੌਕੇ ਲੇਖਕ ਐਸ਼ਕੁਮ ਐਸ਼ਵਿਕ (ਐਸ), ਸੁਰਜੀਤ ਕਲਸੀ

ਵਿਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਤੇ ਬੜਾ ਜੋਰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਘਰ ਵਿਚ 12-14 ਪਸੂ ਰੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਤਕੇ ਉਠ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਠਾ ਪਾਉਣਾ, ਫਿਰ ਧਾਰਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ, ਸੁੱਖੀ ਦੇ ਘਰ ਰਿਵਾਜ ਸੀ ਕਿ ਕਦੇ ਘਰੋਂ ਕੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਧਾਰਾਂ ਕੱਢਣ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਉਹ ਆਪ ਦੁੱਧ ਚੌਂਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਦੋਧੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਉਧਰੋਂ ਕਾਲਜ ਤੋਂ 3-4 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਵਿਹਲਾ ਹੁੰਦਾ, ਸਿੱਧਾ ਦੁੱਧ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ, ਕੈਨੀ ਦੁੱਧ ਵਾਲੀ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਕੱਪੜੇ ਬਦਲ ਕੇ ਸਿੱਧਾ ਖੇਤ ਵਿਚ, ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਹੜਾ ਘੰਟਾ ਕੁ ਬਚਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਰਜਿਸ਼ ਕਰਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬੈਠਕਾਂ ਕਰਾਉਣੀਆਂ, ਡੰਡ ਕਰਾਉਣੇ, ਚੱਕੀ ਨਾਲ ਵੇਟ ਲਿਫਟਿੰਗ ਕਰਾਉਣੀ, ਡੰਡੇ ਦੇ ਉਤੇ ਹਾਈ ਜੰਪ ਕਰਾਉਣਾ ਵਗੈਰਾ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਖੇਡ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਵੀ ਲਿਆਂਦਾ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਖਿਡਕੀ ਹੋ ਨਿਬੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੀ ਨਾ ਪੈਂਦੀ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦੀ ਕਦੇ ਇਹ ਖਾਹਿਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਇਕ ਉੱਘਾ ਲੇਖਕ ਬਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ-ਨਾ-ਕੁਝ ਲਿਖੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੁੱਟਾ-ਭੱਜਾ ਲੇਖਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਹਿਤ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆ ਕੇ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉੱਘੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਕੱਦ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਸਰੀ ਵਿਚ ਇੱਕ ਫਸਿਲਟੀ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ। ਉਸ ਫਸਿਲਟੀ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਹੁਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਬੋਲੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੰਗ ਦਾ ਇਨਸਾਨ ਉੱਥੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਗਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਫਤਰ 'ਕਾਵਿ ਗੁਲਦਸਤਾ' ਅਤੇ 'ਕਲਮਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ' ਨਾਮਕ ਦੋ ਹਫਤਾਵਾਰੀ ਰਸਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਖੂਬੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਸਾਲੇ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਛੁੱਲਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਵੀਆਂ, ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਹਿਤਕ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ।

**ਐਸਕੁਮ ਐਸਵਿਕ (ਐਸ)
ਕੈਲੋਫੋਰਨੀਆ, ਅਮਰੀਕਾ**

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ: ਪੁਲ ਦੀ ਨਿਆਈਂ

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ

ਬੰਦਾ ਲੈਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਪਨਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੁਪਨੇ ਅੰਦਰ ਹਕੀਕਤ ਦੇ ਰੰਗ ਭਰਨ ਵਾਲਾ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਨੇ ਇਕ ਸੁਪਨਾ ਲਿਆ, ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਵੈਨਕੂਵਰ ਦੇ ਸਰੀ ਸ਼ਹਿਰ 'ਚ 'ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ' ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 'ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ' ਸਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਲਈ ਤਾਂ ਮੱਕਾ ਹੈ ਹੀ, ਸਗੋਂ ਉਥੋਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਈ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਇਕ ਸੌਖਿਆਂ ਮੁਹੱਈਆ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, 'ਮੈਂ ਭਾਵੇਂ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਪਰ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕਦਰਦਾਨ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀ 'ਚ ਆਪਣੇ ਸਮਾਗਮ ਕਰਨ ਲਈ ਏਪਰ ਓਪਰ ਭਟਕਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ 'ਚ ਆਇਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਅੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਲਿਆ, ਜੋ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅੱਜ ਇਹ ਇਕ ਵਧੀਆ ਸ਼ਾਇਰ ਮਿੱਤਰ ਕਵਿੰਦਰ ਚਾਂਦ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਤੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਇੱਛਕ ਹੈ। ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਆਪੁਨਿਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਿਜੀਟਲ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਲਾਈਬ੍ਰੇਰੀ ਐਪ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ 'ਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਹਰ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਮੌਬਾਈਲ ਰਾਹੀਂ 10 ਲੱਖ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ, ਇਕ ਪੁਲ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਦਾ ਪਿੰਡ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਉਹ ਚੱਸਦਾ ਹੈ, 'ਮੈਂ ਦੋ ਪਿਅਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ। ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਠ ਭੈਣਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਗੁਰਬੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਹੰਢਾਏ। 1978 'ਚ ਮੈਂ ਵੈਨਕੂਵਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਮੁਸ਼ਕਤ ਵਾਲੇ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤੇ, ਫਿਰ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਈ। ਉਸ ਪਿਛੋਂ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਪੰਜ ਬਿਜਨੈਸ ਹੋ ਗਏ। ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਮੀ ਨਾ ਰਹੀ ਪਰ ਮਨ 'ਚ ਇਕ ਧੁਕਪੁਕੀ ਸੀ ਕਿ ਲੋੜਵੰਦ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੇ ਜਾਏ।' ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਲੋੜਵੰਦ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜਾਇਆ, ਕਝ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਪਰ ਫਿਰ ਇਸ ਦਾ ਘੇਰਾ ਹੋਰ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਤਕ 138 ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਸੁੱਖੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, 'ਇਹ ਸਹਾਇਤਾ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਫਿਲਪਾਈਨ, ਥਾਈਲੈਂਡ 'ਚ ਵੀ ਗਰੀਬ ਬਸਤੀਆਂ 'ਚ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਹੋ ਸਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ।'

ਸੁੱਖੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਦਰਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਚ ਉੱਤਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਸਿੱਲੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਰ ਮਸਲੇ ਤੋਂ ਉਹ ਜਾਣੂੰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਨਸ਼ਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਦੀ ਦੌੜ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਕਰੋ ਜੋ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸਕਣ।

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ
ਜਲੰਧਰ

ਬਰੈਪਟਨ (ਕੈਨੇਡਾ) ਵਿਖੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ

ਰਮਿੰਦਰ ਰੰਮੀ

“ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਿਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਾ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਡਾ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਬੂਰੀਆ ਜੀ” ਵੱਲੋਂ ਵਿਲੇਜ ਆਫ ਇੰਡੀਆ 114 ਕੈਨੇਡੀ ਰੋਡ ਬਰੈਪਟਨ ਵਿਖੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਸਮਾਰੋਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡਾ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਬੂਰੀਆ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸ. ਸੁਬੇਗ ਸਿੰਘ ਕਬੂਰੀਆ ਜੀ ਨੇ ਰਿਬਨ ਕੱਟ ਕਰ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਓਨਟਾਰੀਓ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਤੇ ਮੈਂਬਰਜ਼ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਾਹਿਤਕ ਸਾਂਝਾਂ ਦੀ ਫਾਊਂਡਰ ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਰਮਿੰਦਰ ਰੰਮੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸ. ਸੁਬੇਗ ਸਿੰਘ ਕਬੂਰੀਆ ਜੀ ਨੂੰ ਰਿਬਨ ਕੱਟਣ ਦੀ ਰਸਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ੁੱਭ ਅਵਸਰ ਤੇ ਸਿਰੋਪਾ ਦੇ ਕੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ। ਸੁੰਦਰਪਾਲ ਗੁਜਾਰਾਂਸ਼ੀ ਦੀ ਟੀਮ ਵੱਲੋਂ ਗਿੱਧਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ. ਗੁਰਮਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਜੀ ਨੇ ਸਟੇਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਬਾਖੂਬੀ ਨਿਭਾਇਆ। ਪੰਜ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਰੀਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਬੂਰੀਆ ਜੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਤਾਬਾਂ “ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ “ਸੰਪਾਦਕ ਸੁਖਿੰਦਰ ਅਤੇ ਡਾ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਬੂਰੀਆ ਤੇ ਦੂਸਰੀ ਕਿਤਾਬ “ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਰਸਾ” ਸੰਪਾਦਕ ਡਾ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਬੂਰੀਆ ਅਤੇ ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਰਾਏਕੋਟੀ, ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ ਜੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਾ ਦੀ “ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ” ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਵੀ ਰੀਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗੀਤ, ਗਜ਼ਲ ਤੇ ਨਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ 11 ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਅਣਮੇਲ ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਰਮਿੰਦਰ ਰੰਮੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ‘ਕਿਸਨੂੰ ਆਖਾਂ ਤੇ ਤੇਰੀ ਚਾਹਤ’, ਸ. ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੰਗ ਚੇਅਰਮੈਨ ਓਨਟਾਰੀਓ ਫਰੈਂਡਜ਼ ਕਲੱਬ ਦੀ ਮਿੰਨੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕਿਤਾਬ ‘ਫਲਕ’ ਤੇ ਵਰਿਆਮ ਮਸਤ ਜੀ ਦਾ ਨਾਵਲ ਸਨ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਵੀ ਹੋਈ, ਸ. ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੇਵਾਲ ਜੀ ਨੇ ਸ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਬੂਰੀਆ ਜੀ ਤੇ ਰਮਿੰਦਰ ਰੰਮੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੇ ਖੁੱਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਸਭ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਹੋਈ ਤੇ ਸਭ ਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਇ ਸੀ ਕਿ ਡਾ. ਕਬੂਰੀਆ ਜੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਸੰਬੰਧੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਰਸਾ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਿਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਹਿਤਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਆ ਕੇ ਕਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਾ. ਕਬੂਰੀਆ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਹ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਾ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਸਭਨਾਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਸੁਪਨਾ ਸਾਕਾਰ ਹੋਣ ਤੇ ਸਭ ਨੇ ਡਾ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਬੂਰੀਆ ਜੀ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਸ਼ੁੱਭ ਅਵਸਰ ਤੇ ਡਾ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਬੂਰੀਆ ਜੀ ਦੇ ਸੱਭ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਮੈਂਬਰ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਕਬੂਰੀਆ

ਜੀ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ । ਫਿਰ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਵੀ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ ਕਵੀ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ । ਸ. ਸੁਬੇਗ ਸਿੰਘ ਕਥੂਰੀਆ ਜੀ ਨੇ ਸੁਲਤਾਨ ਬਾਹੁ ਦਾ ਕਲਾਮ ਤਰੰਨਮ ਵਿੱਚ ਗਾ ਕੇ ਸਭ ਦਾ ਮਨ ਮੋਹ ਲਿਆ । ਡਾ. ਅਫ਼ਜ਼ਲ ਰਾਜ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੱਲ, ਡਾ. ਪਰਗਟ ਸਿੰਘ ਬੱਗਾ, ਇਕਬਾਲ ਮਾਹਲ, ਸ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੈਂਡੂ, ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਝੀਤਾ, ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੌਂਦੋਵਾਲ, ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਰਮਿੰਦਰ ਰੰਮੀ, ਮਲੂਕ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ, ਕਰਨ ਅਜੈਬ ਸਿੰਘ ਸੰਘਾ, ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਝੰਡ, ਮਕਸੂਦ ਚੌਧਰੀ, ਵਰਿਆਮ ਮਸਤ, ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ ਸੁਜਾਨ, ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ, ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੰਗ, ਡਾ ਜਗਮੋਹਨ ਸੰਘਾ, ਕੁਲਦੀਪ, ਮੇਜਰ ਨਾਗਰਾ, ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿਰਦੀ, ਰਜਿੰਦਰ ਸੈਣੀ ਪਰਵਾਸੀ ਮੀਡੀਆ, ਡਾ. ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਰਗਮ ਰੇਡੀਓ, ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਰੋਸ਼ਨ ਪਾਠਕ, ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਪਰਮਾਰ, ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਕੰਗ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਡਾ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ, ਹਰਭਜਨ ਕੌਰ ਗਿੱਲ, ਇਕਬਾਲ ਬਰਾੜ, ਬਲਰਾਜ ਚੀਮਾ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਮਿਗਲਾਨੀ, ਸਰਬਜੀਤ ਮਿਗਲਾਨੀ, ਇੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਰੋੜਾ, ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਰੋੜਾ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਕਥੂਰੀਆ ਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਅਦਬੀ ਸ਼ਬਦੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਉਦਘਾਟਨ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ । ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੰਗ ਵੱਲੋਂ ਡਾ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸ. ਸੁਬੇਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਥੂਰੀਆ ਨੂੰ ਸਿਰੋਪੇ ਤੇ ਮਾਲਾ ਪਹਿਨਾ ਕੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਬਾਂਗਾ ਤੇ ਪਰਮਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਬਾਂਗਾ ਵੱਲੋਂ ਛੁੱਲਾਂ ਦਾ ਗਲਦਸਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਅਦਬੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਉਜ਼ਮਾ ਮਹਿਮੂਦ ਅਤੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਸ਼ਰਤ ਰਹਿਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਕੇ ਡਾ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਥੂਰੀਆ ਜੀ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੰਗ ਨੇ ਰਮਿੰਦਰ ਰੰਮੀ ਨੂੰ ਵੀ ਟਰਾਫ਼ੀ, ਸਿਰੋਪਾ ਤੇ ਮਾਲਾ ਪਹਿਨਾ ਕੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ । ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਡਾ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਥੂਰੀਆ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਆਏ ਹੋਏ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ।

ਰਮਿੰਦਰ ਰੰਮੀ ਕੈਨੇਡਾ

ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਬਰੈਂਪਟਨ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਸਮੇਂ ਪੰਜ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲੋਕ ਅਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਪੰਜਾਬ ਸੀ ਕੀ ਵਤਹਿ।

PUNJAB BHAWAN

ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ
ਅਤੇ
ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ, ਸਰੀ (ਕੈਨੋਡਾ)
ਵਿਚਕਾਰ

ਪਰਮਪਰ ਸਾਂਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼

ਮਿਤੀ 07 ਸਤੰਬਰ, 2017 (ਦਿਨ ਵੀਰਵਾਰ)

ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਖਾਲਸਾ ਐਸੂਕੇਸ਼ਨ ਕੇਂਸਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਧੀਨ
ਪਰਲਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ, ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ, ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ (ਲੁਧਿਆਣਾ)
ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ, ਸਰੀ (ਕੈਨੋਡਾ) ਵਿਚਕਾਰ
ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਸਾਹਿਤ, ਸੰਭਾਲਾਚਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਲਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ
ਪ੍ਰਦੂਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮਪਰ ਸਾਂਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼।

- ਦੇਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇਹਾਂ ਧਰਾਤਨਾਂ 'ਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਸੰਵਾਦ ਕਰਨ-ਕਰਉਣਾਂਟ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲ ਮਨੋਰਥ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਾਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਲਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਸੰਮੀਨਾਤੀ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਯ ਖੇਜ਼ੀ ਚਿੱਠਕਾ / ਸਾਹਿਤਕ ਸਥਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਛਕਾਂ ਦੇ
ਤ੍ਰੁ-ਬੁ-ਤ੍ਰੁ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਦੇਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਾਹਿਤਕ ਸਥਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਮਾਣ-ਸਮਾਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣਗੀਆਂ।
- ਪਰਲਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਰਹੇ ਸਾਹਿਤਕ ਖੇਜ਼-ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੇ
ਮੁੱਲਾਖਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਪਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਨਵੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੇ
ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾਨਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਪਰਲਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਕੈਨੋਡਾ ਦੀਆਂ ਧਰਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦੂਲਿਤ
ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਰਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ

ਕਲਾਸ ਮੈਨੇਜਰ

ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਖਾਲਸਾ ਐਸੂਕੇਸ਼ਨ ਕੇਂਸਲ
ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ

ਡਾ. ਅਕਾਵਿੰਦ ਸਿੰਘ

ਸਿੱਖਿਆ

ਪ੍ਰ. ਹਰਿਕਾਲ ਸਿੰਘ

ਸਾਹਿਮੀ

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ, ਸਰੀ (ਕੈਨੋਡਾ)

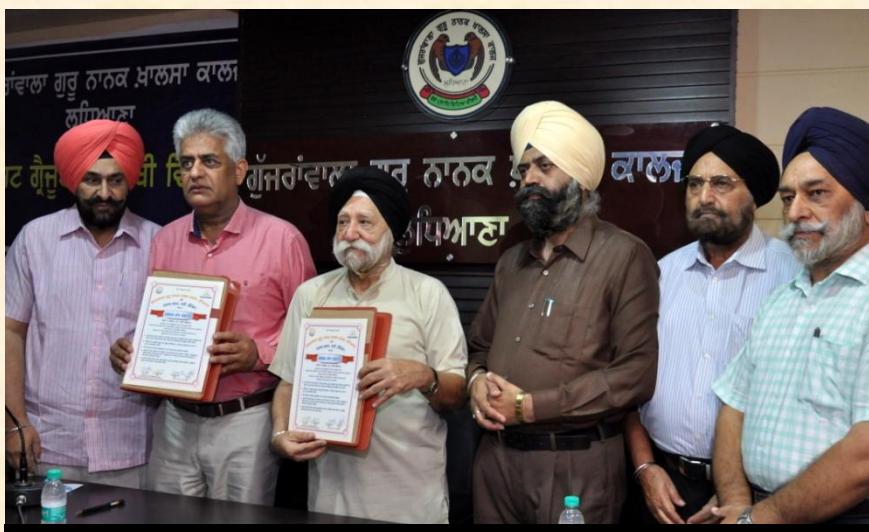
ਸ. ਸੀਪੀ ਬਲ

ਕਲਾਸ ਮੈਨੇਜਰ

ਪਰਸਪਰ ਸਾਂਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼

ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਪਰਸਪਰ ਸਾਂਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼
ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਇਸ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ, ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ,
ਪ੍ਰੀ. ਡਾ. ਅਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸ. ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ
ਛਾਬੜਾ

ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ
ਡੈਲੀਗੋਟ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ (ਕੈਨੇਡਾ) ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਪੇਪਰ
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

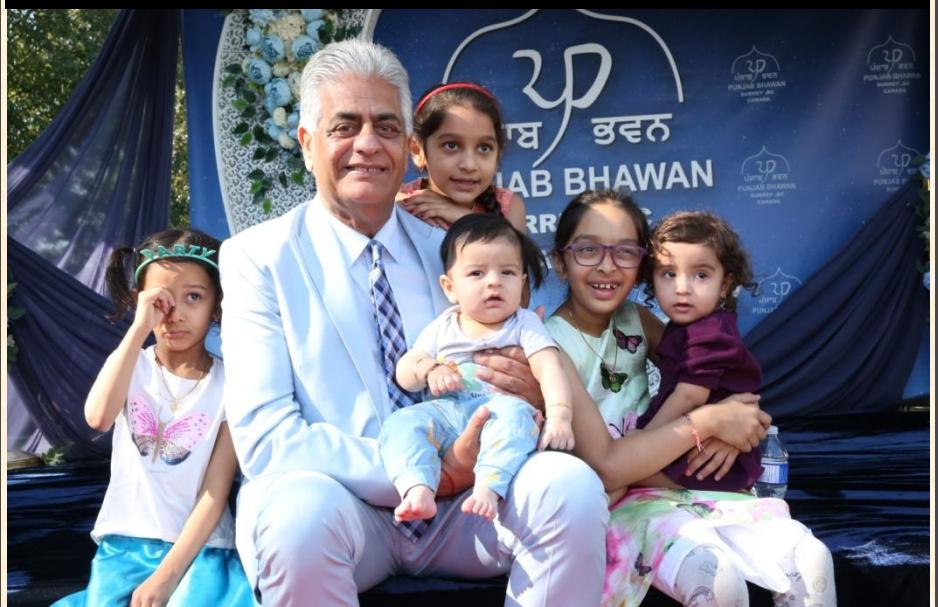
ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਅਤੇ ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ

ਕਵਿੰਦਰ ਚਾਂਦ, ਰਵਿੰਦਰ ਸਹਿਰਾਅ ਅਤੇ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ

ਚੌਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੰਮੇਲਨ ਸਮੇਂ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ

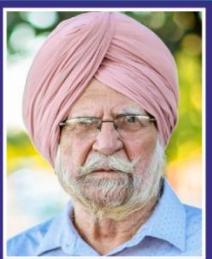

ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ

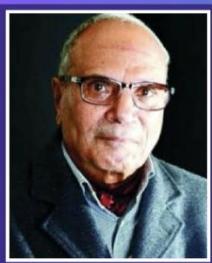
ਮੇਹਨ ਗਿੱਲ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਸੇਖਾ

ਕਵਿੰਦਰ ਚਾਂਦ

ਡਾ. ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਚਿੱਤਰਕਾਰ

ਜੇ. ਮਿਨਹਾਸ

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਬਰਾੜ

ਚਰਨ ਸਿੰਘ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ

ਦੇਵਿੰਦਰ ਬੈਨੀਪਾਲ

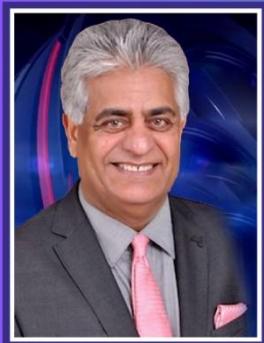

ਇੰਦਰਜੀਤ ਧਾਮੀ

ਪ੍ਰੇ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਪ੍ਪੀ

ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਮੌਢੀ

ਸੁਖੀ ਬਾਠ

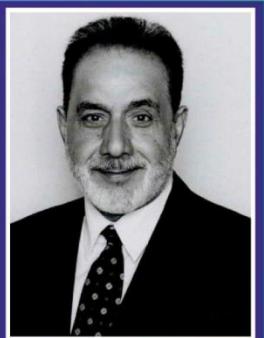
ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ

ਡਾ. ਸ. ਪ. ਸਿੰਘ

ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ ਗਿੱਲ

ਕੁਲਦੀਪ ਗਿੱਲ

ਡਾ. ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਵਿਲਿੰਗਾ

ਬਲਜੀਤ ਬੱਲੀ

ਹਰਜਿੰਦਰ ਬਿੰਦ

ਬਿੱਲਾ ਸੰਧੂ